

2015-04-13

M 2012-000646

Mark- och miljööverdomstolen
Box 2290
103 17 STOCKHOLM

Ang. mål nr 2959-15

Utvecklande av talan i överklagande av länsstyrelsens beslut av den 5 december 2014

Beslut överklagat den 30 mars 2015 genom ordförandebeslut § 145 MSN.

Yrkande

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden yrkar att Mark- och miljööverdomstolen upphäver mark- och miljödomstolens beslut och fastställer Miljö- och stadsbyggnadsnämndens beslut att inte bevilja strandskyddsdispens för utbyggnad av båtbygga på fastigheten Backeböl 1:7 i Nacka kommun.

Bakgrund

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden i Nacka kommun (hädanefter nämnden) beslutade den 23 januari 2013 att avslå Grundets vägförenings (fastighetsägare till Backeböl 1:7) ansökan om strandskyddsdispens för utökande av befintlig gemensam båtbygga. Föreningen överklagade beslutet till länsstyrelsen i Stockholms län, som beslutade den 5 december 2014 att upphäva nämndens beslut samt att återförvisa ärendet till nämnden för beviljande av strandskyddsdispens. Nämnden överklagade beslutet till mark- och miljödomstolen den 19 december 2014. Domstolen avslog överklagandet den 19 mars 2015.

Länsstyrelsen anförde i huvudsak följande till stöd för sitt beslut. Trots att det finns konstaterat höga naturvärden på platsen innebär utbyggnationen en miljövinst, då borttagandet av en annan bygga längre in i viken dels innebär att båtplatser flyttas längre ut i viken, bort från den känsliga grunda botten, dels att det framtida behovet av muddring minskar. Dessutom är en gemensam bygganläggning nästan alltid att föredra framför flera enskilda.

Länsstyrelsen bedömer att området för den föreslagna utbyggnaden behövs för en anläggning som för sin funktion måste ligga vid vattnet, och att särskilt skäl för dispens därmed föreligger enligt 7 kap 18c § punkt 3 miljöbalken.

Mark- och miljödomstolen instämmer i länsstyrelsens bedömning att åtgärden till övervägande del ger positiva effekter på miljön. Vidare konstaterar domstolen att det av handlingarna framgår att arrendet för en av byggarna i viken löpt ut och att nämnden därför kan villkora en dispens med att denna bygga inte får användas som båtbygga.

Grunder

Nämnden vidhåller sin ståndpunkt att särskilt skäl för dispens enligt 7 kap 18c § miljöbalken saknas, samt att en dispens skulle strida mot strandskyddets syften. Nämnden anför samma grunder för detta som i mark- och miljödomstolen (bilaga 1) samt betonar att den grunda viken, som vid besök på plats kunde konstateras hysa mjukbotten, blåstång och fiskyngel, är värdefull och bör skonas från ett utökat båtliv och dess miljöskadliga följder i form av störningar och föroreningar.

Mark- och miljödomstolens konstaterande att ett arrende för en av bryggorna löpt ut ställer sig nämnden emellertid frågande till. Det finns två mindre bryggor intill den i målet aktuella föreningsbryggan. En av dem (den närmaste) har föreningen sagt sig villiga att riva som kompensationsåtgärd, vilket nämnden redan bedömt som otillräckligt. Då torde mark- och miljödomstolen avse den andra bryggan. Denna är dock privat och nyttjas av en annan fastighet och tillhör inte föreningen. Ägande- och arrendefrågorna är inte helt utredda men i dagsläget är det ytterst tveksamt om nämnden har rätt att inkludera den bryggan i en dispens som rör föreningens brygga.

Sammantaget bedömer nämnden som förut att medgivande av dispens från åtgärdsförbudet i 7 kap 15 § punkt 4 miljöbalken varken är möjligt eller lämpligt på den aktuella platsen.

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden

Bilagor

1. Utvecklande av talan i överklagande av länsstyrelsens beslut

Mark- och miljödomstolen, avd. 4
Nacka Tingsrätt
Box 1104
131 26 Nacka strand

Ang. mål nr M 73-15

Utvecklande av talan i överklagande av länsstyrelsens beslut av den 5 december 2014

Beslut överklagat den 19 december 2014 genom ordförandebeslut § 939 MSN.

Yrkande

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden yrkar att Mark- och miljödomstolen upphäver länsstyrelsens beslut och fastställer Miljö- och stadsbyggnadsnämndens beslut att inte bevilja strandskyddsdispens för utbyggnad av båtbygga på fastigheten Backeböl 1:7 i Nacka kommun.

Bakgrund

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden i Nacka kommun (hädanefter nämnden) beslutade den 23 januari 2013 att avslå Grundets vägförenings (fastighetsägare till Backeböl 1:7) ansökan om strandskyddsdispens för utökande av befintlig gemensam båtbygga. Föreningen överklagade beslutet till länsstyrelsen i Stockholms län, som beslutade den 5 december 2014 att upphäva nämndens beslut samt att återförvisa ärendet till nämnden för beviljande av strandskyddsdispens.

Nämnden överklagade beslutet till mark- och miljödomstolen den 19 december 2014 och begärde anstånd med utvecklande av talan till den 12 februari 2015.

Länsstyrelsen anför i huvudsak följande till stöd för sitt beslut. Trots att det finns konstaterat höga naturvärden på platsen innebär utbyggnationen en miljövinst, då borttagandet av en annan bygga längre in i viken dels innebär att båtplatser flyttas längre ut i viken, bort från den känsliga grunda botten, dels att det framtida behovet av muddring minskar. Dessutom är en gemensam bygganläggning nästan alltid att föredra framför flera enskilda.

Länsstyrelsen bedömer att området för den föreslagna utbyggnaden behövs för en anläggning som för sin funktion måste ligga vid vattnet, och att särskilt skäl för dispens därmed föreligger enligt 7 kap 18c § punkt 3 miljöbalken.

Grunder

Nämnden vidhåller sin ståndpunkt att särskilt skäl för dispens enligt 7 kap 18c § miljöbalken saknas, samt att en dispens skulle strida mot strandskyddets syften.

Länsstyrelsen bedömer att området behöver tas i anspråk för en anläggning som för sin funktion måste ligga vid vatten och att behovet inte kan tillgodoses utanför det strandskyddade området, och att särskilt skäl för dispens därför föreligger. Som nämnden anfört i sitt ursprungliga beslut krävs det en avvägning av strandskyddsintresset och den enskildes intresse att ta ett område i anspråk för att särskilt skäl enligt 7 kap 18c punkt 3 § miljöbalken ska kunna komma ifråga (Prop. 2008/09:119). I ett område med så höga naturvärden som det är frågan om i den aktuella viken skulle det krävas synnerligen tungt vägande skäl för att en båtbygga för fritidsbåtar ska kunna anses motiverad, exempelvis att det rör sig om permanentbebodda fastigheter på en ö utan fast landförbindelse. Nämnden bedömer inte att det föreligger ett sådant behov av båtbygga i det här fallet. Inga andra särskilda skäl enligt 7 kap 18c § miljöbalken bedöms heller vara aktuella.

Länsstyrelsen hänvisar till att det är bättre med gemensamma byggor än med enskilda. Nämnden delar i och för sig den uppfattningen, men för att man ska kunna tala om en miljövinst måste nyttan med åtgärden uppväga den faktiska skada som uppkommer ifall åtgärden aldrig vidtas. Nämnden bedömer att de skador som länsstyrelsen hänvisar till som skulle inträffa om inte båtbyggan anläggs är rent hypotetiska och sannolikheten att de inträffar bedöms vara ganska liten. Dels har nämnden inte för avsikt att bevilja dispens för nya enskilda byggor i området (fastigheterna ligger på fastlandet och om de inte redan har en laglig bygga så saknas särskilt skäl för ny bygga), dels kommer inga enskilda byggor att rivas till förmån för den nya båtbyggan förutom en mycket smal och liten bygga som inte gör så stor skillnad.

Länsstyrelsen hänvisar också till att borttagandet av den lilla byggan inne i viken minskar risken för framtida behov av muddring. Nämnden bedömer att muddring är en åtgärd som i sig kräver strandskyddsdispens och att en sådan sannolikt skulle strida mot strandskyddets syften i och med vikens höga naturvärden, varför det inte är troligt att dispens skulle medges.

Sammantaget bedömer nämnden att medgivande av dispens från åtgärdsförbudet i 7 kap 15 § punkt 4 miljöbalken varken är möjligt eller lämpligt på den aktuella platsen.

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden